

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa
tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Warszawa, 9 kwietnia 2020 r.

Sz. P. Kazimierz Kleina
Przewodniczący Komisji
Komisja Budżetu i Finansów Publicznych
Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W imieniu Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji przekazuję uwagi i postulaty branży handlu detalicznego do ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (tzw. Tarczy Antykryzysowej 2.0). Mam nadzieję, że nasze postulaty, zgłaszane przez firmy odpowiedzialne za zaspokojenie kluczowych potrzeb społeczeństwa, tj. zaopatrzenie w żywność i wszystkie inne artykuły niezbędne do egzystencji, zostaną uwzględnione w toku dalszych prac legislacyjnych nad wspomnianym pakietem regulacji.

II. Uwagi do projektu Tarcza Antykryzysowa 2.0

1. Uwagi ogólne

Analiza przepisów projektu ustawy prowadzi do wniosku, iż przedmiotowy projekt nie wprowadza, wbrew zapowiedziom przedstawicieli Rządu, żadnych nowych wymiernych instytucji, które mogą stanowić realne wsparcie dla przedsiębiorców, ograniczając się li tylko do kilku przepisów, które nieznacznie zwiększają pomoc wprowadzoną w poprzedniej ustawie. Znakomitą większość nowych zmian stanowią przepisy nie mające żadnego związku z pomocą dla przedsiębiorców, dlatego też przedmiotowy projekt ustawy nie powinien być nazywany Tarczą 2.0. Należy podnieść, iż projektodawca powinien przesunąć punkt ciężkości wprowadzanych regulacji – tak by nowe przepisy przede wszystkim służyły poprawie sytuacji przedsiębiorców, a nie poszerzały uprawnienia organów władzy publicznej.

2. Możliwość obniżenia wymiaru czasu pracy o 20%

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Zmiany do tego przepisu zostały zaproponowane w dwóch wariantach, które są całkowicie ze sobą niespójne. Należy zdecydowanie podkreślić, iż projektodawca powinien pozostać przy wariantcie nr 2, który nie uzależnia możliwości skorzystania z obniżenia wymiaru czasu pracy od zaistnienia spadku obrotów u pracodawcy. Tylko takie rozwiązanie będzie realnym wsparciem dla przedsiębiorców, dlatego też wariant nr 1 powinien zostać wykreślony z projektu ustawy.

Wariant 1

Możliwość obniżenia wymiaru czasu pracy o 20% została wprost uzależniona od spadku obrotów. W pozostałym zakresie mechanizm pozostał bez zmian.

Wariant 2

Nie ma wyraźnie zastrzeżonego warunku spadku.

Projekt zakłada natomiast dopuszczalność obniżenia wymiaru czasu pracy do 20, a nie o 20%.

Obniżone wynagrodzenie wypłacane pracownikowi nie może być jednak niższe, niż minimalne wynagrodzenie za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy pracownika przed jego obniżeniem. Oznacza to, że w przypadku, gdy pracownik zatrudniony jest w pełnym wymiarze czasu pracy i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, po obniżeniu wymiaru czasu pracy o np. 15%, wynagrodzenie wypłacane takiemu pracownikowi nie ulegnie zmianie. Rozwiązanie to znacznie ogranicza więc możliwość obniżenia kosztów po stronie pracodawców. Powoduje też wątpliwość, czy w takim przypadku (gdy wynagrodzenie nie będzie mogło zostać obniżone), będzie można ubiegać się o dofinansowanie. Na poziomie projektu nie zostało to przesądzone.

3. Dofinansowania

Zgodnie z projektem dofinansowania byłyby przyznawane na okres 3 miesięcy począwszy od miesiąca złożenia wniosku, a nie jak dotychczas – od daty jego złożenia. Jest to istotna zmiana, bo wnioski trzeba składać jak najszybciej (z uwagi na ograniczone środki), a nie zawsze już od dnia złożenia wniosku jesteśmy w stanie wykazać spadek obrotów. Postulujemy wprowadzenie w przepisach takiej zmiany, która pozwalałaby wprost na wskazanie późniejszej daty rozpoczęcia korzystania z dofinansowań, niż data złożenia wniosku.

4. Szkolenia wstępne BHP

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Szkolenia wstępne BHP można przeprowadzać za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej (z wyjątkiem instruktora stanowiskowego na stanowiskach robotniczych, stanowiskach z narażeniem na działanie czynników niebezpiecznych oraz praktyk zawodowych). Terminy szkoleń okresowych BHP przypadające w okresie stanu epidemii lub 30 dni po jego zakończeniu zostają przesunięte do 60 dni od zakończenia stanu epidemii.

W tym zakresie powstaje jednak dodatkowa wątpliwość. Projekt w art. 15zzzzd przewiduje bowiem, że w okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii zawiesza się przeprowadzanie szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Przy czym ustawodawca nie sprecyzował, czy zawieszeniu ulegają wszystkie szkolenia (w tym również wstępne). Z literalnego brzmienia przepisu wynikałoby, że tak. W takim jednak wypadku mieliśmy jednak do czynienia ze sprzecznością pomiędzy tym przepisem, a art. 12g, o którym mowa powyżej.

Uważamy za wskazane, aby pierwszemu zdaniu było przepisu nadać następujące brzmienie:

Art. 12e. 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii dopuszcza się przeprowadzanie szkoleń wstępnych i okresowych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i służby w całości za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, z wyjątkiem instruktora stanowiskowego:

Albo ostatniemu zdaniu:

szkolenie okresowe dla wszystkich stanowisk za pośrednictwem komunikacji elektronicznej, a, w razie niemożności, termin ten wydłuża się do 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo stanu epidemii.

Ponadto wątpliwość powstaje również w zakresie terminu, w jakim szkolenia powinny zostać przeprowadzone. Jeden przepis mówi bowiem o 60 dniach, a drugi – o 90 dniach. Postulujemy ujednolicenie tych terminów.

5. Ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku – równoważny system czasu pracy – mniej korzystne warunki zatrudnienia

W projekcie został przewidziany również przepis, który dopuszcza możliwość:

1) ograniczenia nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art.

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmującego co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;

2) zawarcia porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;

3) zawarcia porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.

Pierwsza tarcza anty kryzysowa przewiduje możliwość zastosowania przez pracodawcę dokładnie tych samych rozwiązań, jednak pod warunkiem, że u pracodawcy wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i nie zalega on w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Obecny projekt dopuszcza wprowadzenia tych rozwiązań, pomimo niespełnienia wskazanych powyżej przesłanek dot. spadku obrotów i niezalegania ze składkami.

W projekcie nie został natomiast wskazany tryb wprowadzania tych rozwiązań, a w szczególności, z kim i na jakich zasadach powinno zostać zawarte porozumienie, o którym mowa w ust. 2 i 3. Należy wskazać, że jest to przeoczenie ustawodawcy i zastosowanie znajdzie taki sam tryb, jak w przypadku zawierania porozumienia o wprowadzeniu przestoju ekonomicznego czy obniżonego wymiaru czasu pracy (a więc z przedstawicielami pracowników).

6. Zwolnienie ze składek na ZUS dla wszystkich przedsiębiorców

Przede wszystkim, wbrew oczekiwaniom większych przedsiębiorców, przedmiotowy projekt w dalszym ciągu nie wprowadza dla tychże przedsiębiorców zwolnienia z obowiązku zapłaty składek ZUS za pracowników. Należy zdecydowanie pokreślić, iż skutki epidemii dotknęły zasadniczo każdego pracodawcę na rynku, a nie tylko przedsiębiorców z segmentu MŚP. W wyniku epidemii przestały funkcjonować także duże zakłady produkcyjne i fabryki, zatrudniające wielu pracowników – bez wsparcia

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

w postaci zwolnienia ze składek ZUS, wiele z tych firm może zbankrutować, co będzie miało skrajnie negatywny wpływ na rynek pracy, który już teraz boryka się z poważnymi problemami.

W związku z powyższym art. 31zo projektu ustawy winien brzmieć: **„Art. 31zo. 1. Na wniosek płatnika składek, zwalnia się go z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.”**

Dodatkowo, projektodawca powinien dokonać korekty pozostałych przepisów, tak aby regulacja w zakresie zwolnienia ze składek ZUS była spójna i dotyczyła wszystkich pracodawców, niezależnie od wolumenu zatrudnienia.

7. Przesyłki hybrydowe

Przedmiotowy projekt umożliwi operatorowi wyznaczonemu – tj. Poczcie Polskiej S.A. możliwość dostarczania w określonych przypadkach przesyłek listowych przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (tzw. przesyłek hybrydowych). W naszej ocenie przedmiotowa regulacja w obecnej postaci stoi w sprzeczności z zasadami, którymi cechuje się tradycyjne doręczenia przesyłek i jako takie stanowi poważne niebezpieczeństwo dla obrotu. Rzeczona regulacja narusza przede wszystkim ochronę tajemnicy nadawcy i odbiorcy, bądź w postaci tajemnicy przedsiębiorstwa, bądź innych tajemnic prawnie chronionych (np. tajemnica radcowska, adwokacka). Należy zdecydowanie podkreślić, że operator wyznaczony nie dysponuje aktualnie ani zasobami pieniężnymi, ani rozwiązaniami systemowymi, które w sposób nie budzący wątpliwości pozwolą uniknąć naruszenia zasad tajemnicy (w szczególności należy wskazać na brak zapewnienia kontroli nad tym kto będzie miał dostęp do treści przesyłek). Ponadto, wraz z nową regulacją zachwiana zostanie zasada pewności doręczenia, wprowadzając rozwiązania, zgodnie z którymi przyjmie się tzw. fikcję doręczenia, w sytuacji, gdy nie będzie pewności, iż adresat rzeczywiście zapoznał się z treścią przesyłki. Nadto, przepisy nie określają w żadnym stopniu co operator wyznaczony będzie robił z oryginałami przesyłek (np. w sytuacji gdy oryginałem jest np. umowa). Należy w końcu wskazać, iż nie każdy przedsiębiorca ma możliwość zapewnienia prawidłowej realizacji wymagań określonych w rzeczonych przepisach, co dodatkowo pogłębia jego trudne położenie w obecnej

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

kryzysowej sytuacji. Zwracamy nadto uwagę, że tajemnica przedsiębiorstwa jest również wartością, która powinna podlegać ochronie.

Mając na uwadze powyższe wątpliwości, trzeba podnieść, iż najbardziej optymalnym rozwiązaniem w zakresie doręczania przesyłek będzie brak upowszechniania przesyłek hybrydowych w najbliższym czasie. Poważna zmiana systemowa powinna być zadaniem na czasy wolne od epidemii. **W związku z powyższym wnosi się o zaniechanie prac nad wprowadzeniem przesyłek hybrydowych i usunięcie z projektu ustawy art. 15 zzu¹ – 15 zzu¹¹.**

8. Uprawnienie organów wskazane w art. 11f ust. 3 projektu ustawy

Zgodnie z ww. przepisem „Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, związku z przeciwdziałaniem COVID-19, podczas stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo stanu klęski żywiołowej, może wydawać operatorowi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne polecenia przekazywania innych niż określone w ust. 1 i 2 danych o lokalizacji urządzeń końcowych, mając na uwadze niezbędność przekazywanych danych dla narzędzia analitycznego, o którym mowa w ust. 6. Polecenia są wydawane w drodze decyzji administracyjnej, podlegają one natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia lub ogłoszenia oraz nie wymagają uzasadnienia”. Należy wskazać, iż chociaż cała regulacja art. 11f projektu ustawy wymiennie ogranicza prawo do prywatności, to ust. 3 jest rażącym naruszeniem rzeczonego prawa. Przedmiotowy przepis w bardzo ogólny sposób przyznaje bardzo szerokie uprawnienie Prezesowi Rady Ministrów do pozyskiwania szerokiego katalogu, bliżej niesprecyzowanych, danych o lokalizacji urządzeń końcowych. Co więcej, polecenie w przedmiocie przekazania danych nie musi nawet zawierać uzasadnienia, a zgoda użytkownika końcowego nie jest wymagana. W ocenie składającego uwagi nie ma żadnych obiektywnych przesłanek (taką przesłanką w szczególności nie jest walka z epidemią), aby wyposażać Prezesa Rady Ministrów w tak daleko idące uprawnienia. W związku z powyższym, wnosimy o wykreślenie z projektu ustawy art. 11f, a co najmniej art. 11f ust. 3.

9. Uprawnienia organów wskazane w art. 11g projektu ustawy

Zgodnie z ww. przepisem Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, w stanie zagrożenia epidemicznego, stanie epidemii albo w stanie klęski żywiołowej może

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

wydawać polecenia usługodawcy świadczącemu usługi drogą elektroniczną, o którym mowa w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w przedmiocie przekazywania danych dotyczących lokalizacji usługobiorcy. Z przyczyn wskazanych w pkt. 3 powyżej, zasadne jest także zaniechanie prac nad przedmiotowym przepisem. Trzeba wskazać, iż nie ma żadnych obiektywnych przesłanek by wprowadzać tak szerokie uprawnienia dla Prezesa Rady Ministrów, które znacznie wykraczają poza konieczność zwalczania epidemii COVID-19. Ponadto, rzeczony obowiązek powiększa bardzo szeroki zakres obowiązków przedsiębiorców, co w obecnym czasie nie jest w żadnym stopniu pożądane. Należy przecież wskazać, iż Rząd obiecał przedsiębiorcom zmniejszenie liczby obowiązków, a nie jej zwiększenie, czego dokonuje się poprzez wprowadzenie przedmiotowego przepisu. W związku z powyższym zasadny jest wniosek o wykreślenie przepisu z projektu ustawy.

10. Przywrócenie pierwotnie projektowanej regulacji w przedmiocie wstrzymania i zawieszenia biegu terminów określonych przepisami prawa cywilnego

Choć pierwotny projekt ustawy (tj. tzw. Tarczy 1.0) przewidywał wstrzymanie i zawieszenie biegu terminów określonych przepisami prawa cywilnego i administracyjnego, to w ostatecznym brzmieniu ustawy znalazły się tylko przepisy prawa administracyjnego. Mając jednak na uwadze obecną sytuację, w tym paraliż sądownictwa, zasadne jest, aby wstrzymaniu i zawieszeniu uległy także przepisy prawa cywilnego, co będzie stanowiło wymierną pomoc dla przedsiębiorców, którzy nie będą zobowiązani do np. wniesienia pozwu, tylko w celu przerwania biegu przedawnienia należnych im roszczeń. W związku z powyższym art. 15 zrz ust. 1 *in principio* powinien otrzymać brzmienie: „**W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego oraz cywilnego terminów (...)**”

II. Ponadto, POHID podtrzymuje postulaty wyrażone na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych.

11. Handel w niedziele – zmiany na czas epidemii i uchylenie ustawy od 1 lipca 2020 r.

Postulujemy dodanie w przepisach przejściowych przepisu uchylającego obowiązywanie ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz.

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

466) od 1 lipca 2020 r. Uchylenie tej ustawy spowoduje dodatkowy impuls dla całej gospodarki, znacznie przyspieszający proces wzrostu gospodarki, tak potrzebny po czasie spowolnienia gospodarczego.

Propozycja brzmienia przepisu:

„Ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466) obowiązuje do dnia 1 lipca 2020 r.”

12. Podatek od handlu detalicznego od 1 stycznia 2022 r.

Ze względu na potrzebę wsparcia handlu detalicznego, jako kluczowego elementu gospodarki narodowej, w celu powrotu na ścieżkę wzrostu gospodarczego, postulujemy, aby przepis otrzymał następujące brzmienie:

„W ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1433 i 2497) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:*
- „2) kasie rejestrującej – rozumie się przez to kasę rejestrującą, o której mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”;*
- 2) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:*
- „3. Przychód ze sprzedaży detalicznej określa się na podstawie wielkości sprzedaży zaewidencjonowanej przy użyciu kas rejestrujących oraz sprzedaży niezaewidencjonowanej zgodnie ze zwolnieniem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 8 i art. 145a ust. 17 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;*
- 3) w art. 11a wyrażenie „od dnia 1 lipca 2020 r.” zastępuje się wyrażeniem „od dnia 1 stycznia 2022 r.”*

13. Opóźnienie wejścia kas online dla gastronomii od 1 stycznia 2021 r.

Skutki wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii są szczególnie dotkliwe dla przedsiębiorców prowadzących placówki gastronomiczne – w związku z nałożonymi na nich ograniczeniami, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii.

W odniesieniu do tych przedsiębiorców, zgodnie ze znowelizowaną ustawą o VAT, z dniem 30 czerwca 2020 r. ma wejść w życie obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży przy użyciu kas rejestrujących

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

online. Obowiązek ten oznacza konieczność wymiany posiadanych kas fiskalnych na urządzenia z funkcjonalnością online, a więc konieczność poniesienia istotnych nakładów finansowych związanych z ich zakupem i instalacją w placówkach. Wskazany obowiązek i związane z nim wydatki dotkną przy tym w szczególności podmioty zaliczane do mikro- i małych przedsiębiorców. Dla wielu z nich zakup tradycyjnych kas online będzie stanowił barierę ekonomiczną trudną do pokonania, a po nieuniknionym pogorszeniu ich sytuacji finansowej, związanej z ograniczeniami w prowadzeniu działalności w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii – być może niemożliwą do pokonania. Jednocześnie – w sytuacji braku odpowiedniego rozporządzenia Ministra Finansów, którego wydanie umożliwia art. 111b ust. 3 ustawy o VAT, nie ma obecnie możliwości korzystania z tańszych rozwiązań wirtualnych, tj. kas fiskalnych online w formie oprogramowania – mimo że resort finansów rozpoczął już prace nad jego wydaniem¹.

W związku z tym postulujemy przedłużenie przewidzianego w art. 145b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o VAT terminu wejścia w życie obowiązku korzystania z kas online przez przedsiębiorców prowadzących stacjonarne placówki gastronomiczne, co najmniej do czasu odwołania stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, albo wydania przez Ministra Finansów rozporządzenia umożliwiającego tej grupie podatników korzystanie z kas rejestrujących w formie oprogramowania na podstawie art. 111b ust. 3 tej ustawy.

Rozwiązanie takie jest wskazane również ze względu na konieczność ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2. Konieczność realizacji nowych obowiązków w tym zakresie w obecnie przewidzianym terminie ustawowym wiązałaby się z podwyższonym ryzykiem przenoszenia wirusa, wymagałaby bowiem dokonania zakupu odpowiednich urządzeń, ich transportu, instalacji i zapewnienia obsługi – potencjalnie przy zaangażowaniu dużej liczby osób (od samych przedsiębiorców, przez sprzedawców kas i ich instalatorów, po personel placówek handlowych, który wymaga przeszkolenia z obsługi nowych urządzeń), co dotyczy placówek zlokalizowanych na terenie całego kraju.

Propozycja przepisu:

„Termin, o którym mowa w art. 145b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 145b ust. 1 pkt 2 lit. a tej ustawy przedłuża się do 1 stycznia 2021 r.”

14. Przedłużenie wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych

¹ Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie kas rejestrujących mających postać oprogramowania (nr 41 w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów).

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

W związku ze specyfiką postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na obrót hurtowy i sprzedaż napojów alkoholowych, ich uzyskanie w czasie trwania stanu epidemii może być istotnie utrudnione, a nawet niemożliwe. Uzyskanie zezwolenia wiąże się nie tylko z koniecznością fizycznego skompletowania szeregu dokumentów, w tym odpisów dokumentów poświadczonych notarialnie (np. dokumentów potwierdzających posiadany tytuł prawny do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży), ale też zapewnienia odpowiedniej obsługi administracyjnej ze strony właściwych urzędów oraz zasięgnięcia opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (w przypadku zezwoleń detalicznych). Wskazane czynności wiążą się z podwyższonym ryzykiem rozprzestrzeniania wirusa SARS-CoV-2, a z obserwacji praktyki organów samorządu terytorialnego odpowiedzialnych za wydawanie zezwoleń wynika, że część z nich czasowo zrezygnowała z wszczynania postępowań w tej sprawie, a w części postępowanie to jest istotnie utrudnione w związku z ograniczeniami w funkcjonowaniu podmiotów i instytucji zaangażowanych w ten proces. Zwłaszcza, że § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii dopuszcza ograniczenie zakresu zadań wykonywanych przez urzędy administracji publicznej wyłącznie do zadań niezbędnych dla zapewnienia pomocy obywatelom.

Wobec tego, przez wzgląd na ciągłość działalności przedsiębiorców posiadających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wskazane jest wprowadzenie szczególnych rozwiązań ustawowych zapewniających, że wydane dotąd zezwolenia – wobec tymczasowego braku faktycznej możliwości uzyskania nowych – zachowają ważność. W związku z tym postulujemy przedłużenie ex lege ważności tych zezwoleń, w odniesieniu do których koniec okresu, na jaki zostały wydane przypada na czas trwania stanu zagrożenia epidemicznego – co najmniej do ogłoszenia jego zakończenia. Należy także podkreślić, że zezwolenia obejmują m.in. sprzedaż spirytusu używanego jako środek odkażający, którego szeroka dostępność może być kluczowa dla zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.

Z analogicznych względów konieczne jest także stworzenie trybu warunkowego uzyskiwania nowych zezwoleń. Sprawy nowych zezwoleń mogą być załatwiane milcząco, w trybie o którym mowa w art. 122a Kodeksu postępowania administracyjnego. Tryb ten powinien mieć wówczas odpowiednie zastosowanie również do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy „osłonowej”.

Propozycja brzmienia przepisu:

„Art. 15zzn. 1. Zezwolenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2277), których ważność upływa w okresie obowiązywania stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego ogłoszonych z powodu rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2 – zachowują ważność przez okres 90 dni bezpośrednio następujących po odwołaniu tych stanów.

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

2. Sprawy zezwoleń, o których mowa w ust. 1 uznaje się za załatwione milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie wnioskodawcy, jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia spełnia wymogi formalne, a w terminie 30 dni od daty jego doręczenia właściwemu organowi organ ten nie wniesie sprzeciwu w formie decyzji. Przepisów art. 18 ust. 3a i 3b ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2019 poz.2277) nie stosuje się.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do postępowań w sprawie wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 2 i 3, zachowują ważność przez cały okres trwania stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego ogłoszonych z powodu rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2 oraz przez 90 dni bezpośrednio następujących po ich odwołaniu.”

15. Zawieszenie wprowadzenia nowych obciążeń fiskalnych lub administracyjnych do końca 2020

Ze względu na potrzebę powrotu gospodarki na tory wzrostu gospodarczego i potrzebę szybkiego obniżenia bezrobocia po tąpnięciu gospodarczym jakim jest okres pandemii proponujemy swego rodzaju moratorium na wprowadzanie do końca tego roku wszelkich nowych obciążeń fiskalnych lub administracyjnych dla przedsiębiorców. Wydaje się że po zakończeniu okresu pandemii potrzeba przedsiębiorcom stabilności prawa bez wprowadzania nowych regulacji aby mogli skupić się na jak najszybszej odbudowie swoich firm co będzie z pożytkiem dla całej gospodarki.

Propozycja brzmienia przepisu:

„Wszystkie przepisy nakładające na przedsiębiorców obowiązki o charakterze fiskalnym lub administracyjnym, które miały wejść w życie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii lub w okresie do 31 grudnia 2020 r., wchodzi w życie 1 stycznia 2021.”

16. Zawieszenie sankcji za uchybienie terminowi przesłania zawiadomienia o wykonaniu płatności na rachunek nie umieszczony na Białej Liście

Od 1 stycznia 2020 roku przedsiębiorcy muszą dokładnie weryfikować, czy rachunek bankowy kontrahenta, na jaki należy dokonać zapłaty, znajduje się na tzw. białej liście. Biała lista prowadzona jest

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

od 1 września 2019 roku przez szefa Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) i umożliwił sprawdzenie, czy dany kontrahent jest czynnym podatnikiem VAT. Wprawdzie wykaz numerów rachunków bankowych dostępny był już od 1 października 2019 r., to jednak dopiero od 1 stycznia 2020 r. obowiązują sankcje za przelew na rachunek spoza tej listy. Sankcje z tytułu uregulowania faktury na rachunek, który nie znajduje się na białej liście zostały określone w art. 117ba Ordynacji podatkowej. Począwszy od 1 stycznia 2020 r., przedsiębiorcy zobowiązani są wyłączyć z kosztów uzyskania przychodów wydatki opłacone na inny rachunek, niżli ujęty na białej liście podatników VAT, w odniesieniu do transakcji, których wartość przekracza 15 000 zł brutto. W sytuacji, gdy przedsiębiorca ujął w kosztach podatkowych wydatek, który nie został opłacony na rachunek sprzedawcy znajdujący się na białej liście, ma obowiązek pomniejszyć koszt uzyskania przychodów lub zwiększyć przychody (w sytuacji, gdy kwota kosztów podlegająca zmniejszeniu jest niewystarczająca). Dodatkowo przedsiębiorca, który dokona zapłaty na rachunek spoza białej listy podatników VAT, ponosi ryzyko odpowiedzialności solidarnej ze swoim kontrahentem za jego zaległości podatkowe, jeżeli kontrahent nie zapłaci należnego podatku VAT od danej transakcji. Odpowiedzialność ograniczona jest do zaległości podatkowych w części podatku od towarów i usług proporcjonalnie zapłaty.

Ustawodawca wprawdzie dał szansę na uniknięcie sankcji za uregulowanie transakcji na rachunek, który nie znajduje się w wykazie, to jednak termin 3 dni od zlecenie przelewu, określony w art. 22p ust. 4 ustawy o PIT, na złożenie zawiadomienie ZAW-NR do naczelnika urzędu skarbowego o dokonaniu zapłaty na rachunek niezajdujący się na białej liście podatników VAT, jest bardzo krótki w świetle ograniczeń dla przedsiębiorców - obywateli, i zdaje się być niewystarczający dla zapewnienia ochrony przedsiębiorców działających w dobrej wierze. Równie ważną kwestią jest także procedura zgłaszania rachunku polegająca na aktualizacji wpisów w Centralnej Informacji i Ewidencji o Działalności Gospodarczej (dla przedsiębiorców podlegających wpisowi do CEIDG) lub dokonania zgłoszenia aktualizacyjnego NIP we właściwym urzędzie skarbowym. Doświadczenie we współpracy z tysiącami franczyzobiorców ukazuje, że znaczna część przedsiębiorców nie posiada odpowiednich uprawnień (czy to kont, czy to dostępu do Internetu), aby dokonać tego w formie elektronicznej. Biorąc zatem pod uwagę istotne ograniczenia w czasie epidemii, właściwym zdaje się być wyłączenie na czas epidemii obowiązywania art. 117ba ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).

Propozycja brzmienia przepisu:

„W okresie obowiązywania stanu epidemii albo stanu zagrożenia epidemicznego ogłoszonych z powodu rozprzestrzeniania się SARS-CoV-2 nie stosuje się art. 117ba ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).”

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

Docelowo regulacja dotycząca przesyłania zawiadomienia o wykonaniu płatności na rachunek nie umieszczony na Białej Liście powinna obejmować wydłużenie terminu do 14 dni i zmianę urzędu właściwego do składania zawiadomienia z urzędu wystawcy faktury na urząd płaćącego = zgłaszającego.

Propozycja brzmienia przepisu:

„Art. 117 ba ust. 3 Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się, w przypadku gdy podatnik dokonujący płatności dokonał zapłaty należności przelewem na rachunek inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b wykazy podmiotów prowadzone przez Szefa KAS ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, i złożył zawiadomienie o zapłacie należności na ten rachunek do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla płaćącego fakturę w terminie 14 dni od dnia zlecenia przelewu.”

Niezależnie od powyższego wnosimy o rozważenie możliwości wprowadzenia przepisu, który pozwoli na jednorazowe zbiorcze zgłoszenie po odwołaniu stanu epidemii jednakże do urzędu właściwego dla podmiotu zgłaszającego, a nie do urzędów właściwych dla wystawcy faktury.

17. Badania medyczne pracowników

Lekarze innych specjalności powinni mieć obowiązek a nie możliwość kwalifikowania pracowników do pracy (badania wstępne) – w innym wypadku istnieje prawdopodobieństwo, że (np. w poczuciu braku doświadczenia) będą odmawiać, co będzie wzmagać paraliż związany z zatrudnieniem i pogłębiać kryzys. Dodatkowo, należy dookreślić znaczenie „W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego”. Z przepisów nie wynika przy tym jednoznacznie, czy zapewniono „innym lekarzom” uprawnienia do przeprowadzenia badania wstępnego oraz kontrolnego i wydania odpowiednich zaświadczeń.

Po zakończonym stanie epidemii/zagrożenia epidemiologicznego postulujemy wydłużyć termin na badania do 60 dni (z uwagi na ryzyko kumulacji w jednym momencie).

18. UOKiK – regulacja cen i marż

Zgodnie z treścią zaproponowanego przepisu art. 8a. 1. „Minister właściwy do spraw ... w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw ... oraz ministrem właściwym do spraw ... może, w drodze rozporządzenia, ustalić maksymalne ceny lub maksymalne marże hurtowe i detaliczne stosowane w

Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa

tel. +48 22 211 21 27, fax +48 22 378 11 47

sprzedaży towarów lub usług mających istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi lub kosztów utrzymania gospodarstw domowych”.

Stanowczo podnosimy, że regulacja dotycząca marż powinna zostać usunięta – nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia dla ich kontroli, poza tym mogłoby się to wiązać z szeregiem poważnych trudności organizacyjnych dla organów ochrony konkurencji wymagać długotrwałych kontroli przeprowadzanych u przedsiębiorców. Ten sam cel można osiągnąć przez stosowanie tylko cen maksymalnych, bez ingerencji w marżę.

Ponadto, odnośnie brzmienia projektu w obecnej treści, nasuwają się co najmniej następujące wątpliwości:

- gdzie będą określone towary lub usługi mające istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi albo kosztów utrzymania gospodarstwa domowych (zwłaszcza, to ostatnie jest bardzo niedookreślone)? Czy to będzie to dokonywane według uznania organów państwa?
- brak szczegółowego określenia grup produktów, których miałyby dotyczyć regulacja;
- ustawa daje możliwość dosyć mocno uznaniowego ustalania różnych cen tych samych grup produktowych dla różnych grup podmiotów (głównie ze względu na kryteria obrotowe)
- brak obowiązku stosowania przez organ konkretnych przesłanek dla ustalenia cen lub marż.

Liczę, że nasze postulaty znajdą się w ostatecznym tekście ustawy o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2.

Z wyrazami szacunku

Renata Juskiewicz
Prezes POHiD